



## ת"פ 1231/03/14 - מדינת ישראל נגד אלכסיי גונצ'קוב

בית משפט השלום בבאר שבע

06 מרץ 2016

ת"פ 1231-03-14 מדינת ישראל נ' גונצ'קוב

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד הדס הוס טודרוס ועו"ד רומן זילברמן

נגד

אלכסיי גונצ'קוב (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רונן טל

### מז דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של איסור מכירה, ייבוא וייצור של חומר אסור, בהתאם להוראת סעיף 7(א)(1) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, וכן עבירה אחת של סחר בסם מסוכן, בהתאם להוראת סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי שימש השוטר עדין בלוחמן כסוכן סמוי, וזאת במסגרת פעילות נגד עבירות הסחר בסמים מסוכנים. בתאריך 6.2.14 סיכם הנאשם עם השוטר כי ימכור לו שתי אצבעות של סם מסוג חשיש, והשניים סיכמו להמתין בכניסה לבניין הסמוך לכיכר המטוס ברחוב משה סתוי. בהמשך למתואר לעיל נפגשו השניים, והנאשם מכר לסוכן שתי אצבעות חשיש במשקל 6.6 גר' תמורת 400 ₪.

על-פי המתואר באישום השני, ביום 11.2.14 סיכם הנאשם עם השוטר כי ימכור לו שלושה בולים של סם מסוג L.S.D תמורת 50 ₪ לבול. סמוך לאחר מכן נפגש הנאשם עם השוטר ומכר לו שלושה ריבועי נייר שהכילו חומר מסוג 25B-NBOME תמורת 150 ₪. יוער כי במועד ביצוע העבירה החומר האמור לא נכלל בפקודת הסמים המסוכנים אלא ברשימת החומרים המסכנים, ובשל כך יוחסה לנאשם עבירה לפי סעיף 7(א)(1) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים.

על-פי המתואר באישום השלישי (מס' 4), בתאריך 17.2.14 החזיק הנאשם בשלושה ריבועי נייר המכילים חומר אסור בהפצה מסוג 25B-NBOME במטרה לסחור בחומר וזאת ללא היתר כדיון. בגין כך יוחסה לנאשם עבירה בהתאם לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים.

במסגרת הסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש ובטרם טענו ביחס לכך נשלח הנאשם לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.



## השתלשלות העניינים

בתיק זה הוגשו מספר רב של תסקירים. בתסקיר הראשון מיום 8.6.14 עולה כי עסקין בנאשם כבן 20 אשר בטרם מעצרו התגורר עם משפחתו בב"ש. הלה סיים 11 שנות לימוד ולדבריו החל מגיל 6 לשחק בטניס וכעבור שנתיים החל להשתתף בתחרויות ארציות ובינלאומיות ובכיתה ז' שולב בפניימת הספורט בווינגייט אך שהה שם לתקופה קצרה. לשירות הצבאי לא גויס נוכח עברו הפלילי.

אשר למשפחת מוצאו - זו מונה זוג הורים ואחות כבת 26 נשואה ואם לילד. הנאשם עלה מבלרוסיה בשנת 1998, בהיותו בן 4, ללא קשיי קליטה מיוחדים. הנאשם תיאר קשר קרוב עם משפחתו, אולם נוכח תחושת האכזבה ממעשיו ציין כי אינם באים לבקרו.

בנוגע לשימוש בחומרים משני תודעה - הנאשם מסר כי מגיל 13 התנסה בסם מסוג קנאביס ובהמשך החל לצרכו באופן יומיומי, תוך התנסות בסמים נוספים מסוג קוקאין ואקסטזי. שירות המבחן מציין כי מדיווח משירות המבחן לנוער עולה כי הנאשם במסגרת תיקיו הקודמים החל טיפול במרכז "קשב לנוער" ובהמשך השתלב בקהילת "מלכישוע", אולם הנאשם והוריו החליטו להפסיק את הטיפול בטרם סיומו. חרף האמור גורמי הטיפול התרשמו מכוחות ומגורמי סיכוי לשיקום. כך גם בשנת 2011 הנאשם הופנה בפעם נוספת למרכז "קשב לנוער". מצוין כי הנאשם השתלב באופן חיובי והגיע באופן רציף אולם הטיפול הופסק בעקבות המשך שימוש בסם.

שירות המבחן העריך כי נוכח מאפייני אישיותו והתנהגותו של הנאשם, נוכח התמכרותו לסמים, נוכח עברו הפלילי וכן נוכח הקושי בהצבת גבולות פנימיים - קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק וכי ללא שילוב במסגרת טיפולית לא יהיה ניתן לאיין מסוכנות זו. כמו כן, שירות המבחן סבור כי נוכח גילו הצעיר, נוכח יכולותיו החיוביים וכן נוכח המוטיבציה אותה הביע הנאשם, ראוי ליתן לו הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול ולפיכך נקבע לו ראיון קבלה בקהילה הטיפולית "אילנות".

לאור האמור בתסקיר זה הורה בית המשפט על דחיית הטענות לעונש לצורך בחינת התאמתו למסגרת טיפולית, וכנגזרת מכך הדיונים בעניינו של הנאשם נדחו מעת לעת. במהלך תקופה זו הנאשם השלים את כלל ההליכים והבדיקות הנדרשים לשם קליטתו בקהילה הטיפולית. שירות המבחן בתסקירו מיום 28.8.14 בא בהמלצה לשחרור את הנאשם לקהילה הטיפולית "אילנות". ביום 3.9.14 קיבל מותב זה את ההמלצה וביום למחרת החל הנאשם בהליך הטיפול בקהילה הנ"ל.

מהתסקירים השונים עולה כי הנאשם שיתף פעולה והשקיע מאמצים רבים לערוך שינוי בדפוסי התמכרותו ועל כן עלה לשלב ב' בטיפול ובהמשך עלה גם לשלב ג'. נוכח התקדמותו התבקשו דחיות נוספות על מנת לאפשר לנאשם לסיים את הטיפול וכן צוין בתסקירים כי בכוונתם להמליץ על הארכת המאסר המותנה וכן להטיל צו של"צ.

דא עקא, ביום 13.10.15 התקבל עדכון דחוף מאת שירות המבחן לפיו לאחר סיום הטיפול בהצלחה וכן לאחר המעבר להוסטל הקהילה הוחלט בקהילה על הפסקת הטיפול וזאת על רקע חשד לשימוש בסמים וזיוף שות. נוכח כך שהלה



השלים טיפול בן שנה בקהילה הטיפולית הומלץ כי חרף האמור יופנה הנאשם ליחידה לטיפול בהתמכרויות בב"ש לצורך בחינת התאמתו. בשים לב לכברת הדרך אותה עבר הנאשם ובשים לב לרצון הנאשם להמשיך במסגרת הטיפולית, ביום 2.11.15 ניתנה דחייה נוספת על מנת למצות את ההליך הטיפולי ולבחון שילובו במרכז יום.

בתסקיר מיום 7.12.15 מצוין כי הנאשם שולב ביום 9.11.15 בתוכנית ערב ב"בית חוסן". כמו כן, מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם מתמיד להגיע למפגשים וכאשר משתף עושה זאת באופן פתוח וכנה. עוד מצוין כי להתרשמות גורמי הטיפול הנאשם רכש כלים להתמודדות אדפטיבית עם מצבי קונפליקט ללא שימוש בסם וכן הינו ער לנזקים השלילים של השימוש בסם על חייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממשיך בשיקום ומשקיע מאמצים בהשתלבותו בעבודה מסודרת ופועל לשינוי ממשי בדפוסי התנהלותו. נוכח האמור, הומלץ על הארכת המאסר המותנה וכן על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות. לאחר קבלת תסקיר זה ובהסכמת הצדדים ביום 14.12.15 נדחו הטענות לעונש פעם נוספת, זאת על מנת לבדוק האם הנאשם מתמיד בהליך הטיפולי במסגרת "בית חוסן" על-פני תקופה ארוכה יותר.

בתסקיר הסופי מיום 15.2.16 צוין כי הנאשם המשיך בטיפולו באופן חיובי וכן צוין כי הנאשם משקיע מאמצים רבים בתחום התעסוקה והחל לעבוד כטבח במסעדה בב"ש. הנאשם מסר כי הוא מעוניין לעבור להתגורר באילת הואיל וחש כי הימצאותו בעיר בב"ש מהווה עבורו גורם סיכון להישנות התנהגות עבריינית בי היתר נוכח חשיפתו לאוכלוסיה השולית המוכרת לו מהעבר.

בסופם של הדברים, ולאור מאמציו הרבים של הנאשם לשינוי באורחות חייו שירות המבחן שב על המלצתו הקודמת לפיה יש מקום להאריך את המאסר המותנה לצד ענישה שיקומית בדמות צו של"צ וצו מבחן למשך שנה.

### טיעוני הצדדים

בא-כוח מאשימה בטיעוניו לעונש הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם ובכך שהמדובר בעבירות סמים אשר בוצעו בשלוש הזדמנויות שונות. הלה סבור כי חרף ההליך הטיפולי שעבר הנאשם שיקולי הגמול והרתעה גוברים בתיק זה על פני אינטרס השיקום. לדבריו, בתיק זה לא ניתן לפטור את הנאשם מעונש של מאסר, שכן, המדובר במי שהפך את תחום הסמים לאורח חייו. הלה עתר לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום ואישום. בנוגע לאישום הראשון והשני עתר למתחם הנע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לאישום השני עתר למתחם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בגדרי המתחם ביקש לקחת בחשבון את עברו הפלילי הכולל שלוש הרשעות אשר כולן בתחום הסמים. נוכח האמור, עתר לדחות את המלצת שירות המבחן וכן ביקש לגזור את העונש בגדרי המתחמים להם עתר וזאת לצד ענישה נלווית.

בא-כוח הנאשם ביקש תחילה להעיד את אמו של הנאשם, גב' לריסה גונצ'ק'רוב. זו ציינה כי בעקבות ההליך הטיפולי חל שינוי דרסטי לחיוב בחייו של הנאשם. לדבריה, הנאשם התבגר ושינה את נקודת מבטו על מעשיו. עוד ציינה כי הנאשם היום מתגורר בביתה וכי מערכת היחסים בניהם השתנתה לטובה.



בא-כוח הנאשם ציין בראשית דבריו כי הנאשם הורשע בעבירות סמים ברף הנמוך של עבירות בכגון דא. מעבר לכך הפנה להודאתו אשר ניתנה ללא כל הבטחה בצידה. הלה סבור כי האינטרס הציבורי מחייב להעדיף את שיקולי השיקום של הנאשם. שליחת הנאשם מאחורי סורג ובריוח רק תוביל לרגרסיה במצבו. מעבר לכך ביקש ליתן הדעת לכך שבמועד ביצוע העבירות הנאשם נמנה עם קבוצת "הבגירים הצעירים", על כל המשתמע מכך. עוד ציין כי ריצוי עבודות השל"צ במרכז הטניס מהווה עבורו הנאשם סגירת מעגל, שכן הלה זכה הנעוריו בתואר אלוף הארץ בטניס.

הנאשם הוסיף על דבריו בא כוחו וציין כי במהלך השנתיים האחרונות עבר דרך ארוכה וכיום נמצא במקום אחר לגמרי. הלה ציין כי במהלך תקופה זו גילה את החיבור לתחום הקוליניריה ומזה כחודשיים עובד באותו מקום, וזאת לאחר שעבד לפני כן גם כן בתחום, אולם, סיים שם את עבודתו נוכח שעות העבודה.

### דין והכרעה

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. תקצר היריעה מלפרט את המבחנים השונים שנקבעו בפסיקה ביחס לשאלה מה ייחשב כמעשה אחד, ומה ייחשב כאירוע אחד וזאת לצורך קביעת מתחם עונש הולם על פי תיקון 113.

בית המשפט העליון נדרש באריכות לסוגיה זו במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל**. בסופו של פסק דין זה, מתקבלת בדעת רוב עמדת כב' השופטת ברק-ארז יחד עם דעתו של כב' השופט פוגלמן לפיה, בבואו של בית משפט לקבוע אם מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד, אם לאו, יש להחיל את מבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר ההדוק".

יישום מבחן זה, יחד עם נתוני התיק שבפניי, הביאוני לכלל מסקנה כי יש לקבוע מתחמים נפרדים לכל אישום. למסקנה זו הגעתי בשים לב שהמדובר בשלוש עסקאות סם אשר מבוצעות במועדים שונים כאשר בין העסקה הראשונה לשניה חולפים חמישה ימים ובין האישום השני חולפים שישה ימים. עובר לכל אירוע ערך הנאשם שיקולי "עלות-תועלת" ובחר לנהוג כפי המפורט בכתב האישום.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **אריב נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**.



על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 שמעון אזולאי נגד מדינת ישראל (22.6.2010):

"...הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

מנעד מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות סחר בסם מסוג חשיש מגוון ורחב אולם "השדרה המרכזית" של הענישה בעבירות אלו עת עסקין בסחר של עד מספר בודד של "אצבעות" במשקל של גרמים בודדים נעה בין מספר חודשי מאסר בודדים ועד 12 חודשים. בעבירות אלו בית המשפט שת ליבו לטיב הסם, לכמות הסם הנסחרת, הכסף ששולם עבורו, האם העבירה בוצעה בצוותא חדא אם לאו, האם מדובר בסחר על רקע חברי או "עסקי", תדירות העסקאות שבוצעו וכן יתר נסיבות האירוע אשר אפפו את העסקאות. בעניין זה ראו רע"פ 3627/13 ארן שדה נ' מדינת ישראל (22.5.13); ברע"פ 4267/05 אלי בוקובזה נ' מדינת ישראל (29.5.05); עפ"ג 59476-05-13 מדינת ישראל נ' בלאל בן מוסטפא מצרי (4.10.13); ע"פ (ח"י) 7319-08-12 סבח נ' מדינת ישראל (25.10.12).

באשר לעבירות בהן הורשע הנאשם באישום השני והרביעי יש להקדים ולומר כי בעת ביצוע המעשים המפורטים בכתב האישום החומרים בהם סחר הנאשם והחזיקם שלא לצריכה עצמית לא נכללו בפקודה אלא ברשימת החומרים לפי חוק המאבק בחומרים מסכנים. מאז ביצוע המעשים חומרים אלו הוכנסו לפקודת הסמים. בנסיבות האמורות, בחינת מעשיו של הנאשם תיעשה באשומים אלו מבעד לפרזומה של חומרים מסכנים ולא לפני פקודת הסמים.

לכאורה מדובר בשוני מהותי שכן עבירה על-פי חוק המאבק בחומרים מסכנים מסווגת כעבירת עוון, שהעונש המקסימלי בצידה הנו שלוש שנים, וזאת בניגוד לעבירת הסחר בסם מסוכן אשר מוגדרת כפשע והעונש המקסימלי בצידה הנו 20 שנות מאסר. חרף סיווג זה, הפסיקה לא נמנעה מלבצע הקבלה בעבירות אלו לעבירות המפורטות בפקודת הסמים ולא מצאה לנכון להקל בהם ראש.

בת"פ 25725-01-14 מדינת ישראל נ' וסקר נדרש מותב זה בהרחבה ליחס בין שני החוקים והענישה הנגזרת משוני זה. הדברים אשר נאמרו בעניינו של וסקר יפים באותה המידה לעניינו של הנאשם שבפניי לרבות המסקנה לפיה אפילו מדובר בעבירות עוון אין מניעה לקבוע מתחמי עונש אשר יהיו דומים במהותם לכאלה שנקבעים מקום בו מדובר בסחר בחשיש, קנאביס או סמים קלים אחרים.

סקירת הפסיקה הנוגעת בהפצת חומרים מסכנים מגלה כי סחר בכמויות קטנות יחסית יש בה כדי להביא בתי המשפט לגזור עונשי מאסר בפועל שאינם מבוטלים. כך ר' ת"פ 3619-05-14 שם בית המשפט, כב' השופטת שלו גוזרת 14 חודשים מאסר בפועל בגין סחר בשתי יחידות של חומר מסוכן מסוג AB FUBINACA וכן החזקת חומר זה שלא לצריכה עצמית; ת"פ 25725-01-14 גזרו 8 חודשים מאסר בפועל בגין מכירת שקית של חומר 22-PB והחזקת 10 שקיות נוספות מסוג זה לצרכי הפצה; בת.פ. 15892-12-13, גזרו על נאשם, בהסדר סגור, 12 חודשי מאסר בפועל,



הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים בחופף וזאת בגין סחר של חומר מסוכן מסוג b-nbome-25 יחד עם החזקת 1 גרם קוקאין והחזקת 1.8 גרם חשיש לצריכה עצמית; בת.פ. 28897-04-14 נגזרו על הנאשם, בהסדר סגור, 10 חודשים מאסר בפועל, זאת בגין החזקת 150 גרם חומר מסוכן מסוג pb22, 1.9 מיליגרם LSD ו- 0.25 גרם קוקאין. עונש זה כולל הפעלת מאסר מותנה; בת.פ. 33408-01-14, נגזרו על נאשם, בהסדר סגור, 10 חודשים מאסר בפועל זאת בגין סיוע לסחר של שקית אחת של חומר מסוג pb22, סחר אחד של חומר מסוג ab-fubinaca והחזקת שש שקיות של אותו חומר למטרות הפצה; בת.פ. 54254-01-14 נגזרו על הנאשם בהסדר סגור, 12 חודשים מאסר בפועל בגין מכירה אחת של חומר מסוג PB22 תמורת 10 ₪. עונש זה כולל הפעלת מאסרים מותנים באורך כולל של 7.5 חודשים בחופף.

ודוק, העובדה שבסופם של דברים חומר זה בו סחר הנאשם נכנס אל תוך פקודת הסמים המסוכנים מקרינה על העבר, ומלמדת למפרע על מסוכנותו וחומרת מעשיו של הנאשם. ביחס לכך ר' דברי בית המשפט העליון המשפט העליון בע"פ 04915/15 **ותד ואח' נ' מ"י**, בהתייחסו לסם כדוגמת החומר המסכן שבו סחר הנאשם: **"הסם אמנם איננו מסוכן בעוצמה המיוחסת לסמים קשים, כגון הרואין, אך בד בבד הוא ניחן במאפיינים שונים שבגינם מסוכנותו עולה על זו של סמים שנחשבים קשים פחות, כגון חשיש או מריחואנה"**.

בתיק זה מידת הפגיעה בערכים הפורטים לעיל הינה ברף הבינוני. המדובר במי אשר משמש ככתובת להשגת סמים לכל דורש, שכן לא נטען בדבר היכרות מוקדמת בין הסוכן לנאשם. באישום הראשון עסקין בסם מסוג חשיש ואילו באישומים השני והרביעי עסקין בסמים מסוג 25B-NBOME. אמנם מדובר בשני אישומים בחומרים מסכנים אולם כפי שצוין לעיל, השפעתם הפיסית והמסוכנות הנשקפת מהם דה פקטו, בין אם נעשה בהם שימוש כשעוד הוגדרו כחומר מסכן ובין אם נעשה בהם שימוש עת הוכללו בפקודת הסמים חמורה יותר מאשר סמים קלים.

עצם העובדה שהנאשם סחר בסוגים שונים של סמים מלמדת על מעורבותו הגדולה בעולם הסמים. חיזוק למסקנה זו ניתן גם ללמוד מתדירות העסקאות אשר מבוצעות בהפרש של מספר ימים בודדים וכן מזמינות הסם אותו מספק הנאשם לסוכן בפרק זמן קצר יחסית.

באישום הראשון הנאשם והסוכן משוחחים טלפונית בשעה 16:26 וסוגרים את תנאי העסקה ומיקומה. לאחר מכן, השניים נפגשים בסמוך לבניין ברח' משה סתיו ובמעמד זה הנאשם מוסר לסוכן 2 אצבעות חשיש במשקל של 6.6455 בתמורה ל-400 ₪. כעבור כ-5 ימים השניים שוב משוחחים טלפונית, בשעה 13:48, וקובעים כי הנאשם ימכור לסוכן 3 בולים של סם מסוג L.S.D בתמורה של 50 ₪ לכל בול. לאחר מכן נפגשו במקום המפגש שבו נפגשו באירוע הראשון ובמעמד זה מסר הנאשם לסוכן 3 ריבועי נייר שהכילו את החומר 25B-NBOME בתמורה ל-150 ₪. על פי האמור באישום הרביעי כעבור 6 ימים החזיק הנאשם ב-3 ריבועי נייר אשר הכילו את החומר 25B-NBOME. מתוך פירוט שעות העסקאות ומיקומן נלמדת תעוזתו של הנאשם אשר מבצע את המעשים לאור יום בעיבורה של עיר.

מנגד ולקולא ילקח בחשבון כי בשלושת האירועים עסקין בכמויות שאינן גבוהות וכנגזרת מכך גם התמורה המצטברת גם אם אינה מבוטלת מגיעה לכדי מאות בודדות ש"ח בלבד. הדברים אמורים גם בשים לב לכמות הקטנה של ריבועי הנייר, שלושה במספר, אותם החזיק כאמור באישום הרביעי. בשים לב לכך שהסמים נתפסו במקרה דנן הרי שאין לדבר



על נזק שנגרם בפועל. לצד האמור, יש לקחת בחשבון את הסיכון הנשקף ממעשיו של הנאשם, קרי - ההשלכות הקשות שיש בעבירות הסמים על החברה ובפרט ההשלכות על קבוצת צרכני הסמים.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי מעשיו של הנאשם מבוצעים לצורך מימון מנות הסם אותם צרך בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. מחד יש להצר על כך שהנאשם חוטא ומחטיא אחרים בעבירות סמים. הנאשם מודע היטב לנזק הקשה של הסמים, מתוך התנסותו האישית, והגם כך מהווה חלק משרשרת הפצת הסם לנרקומנים שכמותו. מאידך יש לאבחון לקולא מאלו אשר מבצעים את עבירות הסמים מתוך בצע כסף ופיתוי להשגת רווחים גרידא.

מכל המקובץ לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון, נע בין 6 ל-18 חודשים, בגין האישום השני, נע בין 5 ל-12 חודשים מאסר בפועל ובאישום הרביעי נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עב"ש ועד 10 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים אותם קבעתי ולחומרה יש ליתן הדעת כי חרף גילו הצעיר הלה הסתבך לא מעט בפלילים. עיון בגיליון הרשעותיו מעלה כי לנאשם 3 הרשעות אשר כולל בתחום הסמים: בשנת 2010 הורשע הנאשם בעבירות בבית משפט לנוער בת"פ 1484-2008 ב-3 עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית; בשנת 2012 במסגרת צירוף 3 תיקים נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית (3 עבירות) וכן בעבירה של סחר בסם; בשנת 2013 במסגרת ת"פ 6431-08-12 נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית. בגין הרשעתו זו, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן שמונה חודשים, שהינו חב-הפעלה ולא הרתיעו מלשוב ולהסתבך בפעם נוספת בעברו דומות תוך פרק זמן קצר של כשנה.

מנגד ולקולא, יש לתת משקל להודאתו של הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי. הודאה זו מלווה בהבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד יילקח בחשבון גילו הצעיר של הנאשם אשר במועדים לכתב האישום נמנה עם קבוצת "הבגירים- צעירים". בעניין זה אפנה לע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13) בו כב' השו' ג'ובראן פרס יריעה רחבה בנוגע לשיקולי הענישה ביחס לקבוצה זו.

אנו מצויים כיום כשנתיים מאז ביצוע המעשים. נתון זה פועל הן בשים לב לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר הוא לכשעצמו מצדיק הקלה מסוימת, והן בנוגע לכך שהנאשם לא הסתבך מאז בפלילים, וזאת בהקשר להליך השיקומי כפי שיפורט בהמשך בפירוט.

במצב דברים זה, ראוי היה למקם את עונשו של הנאשם במרכזם של המתחמים שנקבעו, תוך קביעת חפיפה מסוימת בין העונשים שייגזרו על הנאשם בגדרי כל מתחם, וזאת מתוך מתן משקל לנסיבותיו האישיות, וכן יתר המאפיינים שפורטו לעיל.

הגם כך, בתיק זה סבורני כי בהתאם להוראת סעיף 40(ד) לחוק העונשין נכון וראוי לחרוג מטה ממתחמי מתחם העונש ההולם אותם קבעתי, ואגב כך להורות על הארכתו של המאסר המותנה הנ"ל התלוי ועומד נגדו. ובמה דברים אמורים.



בפתח דבר ייאמר סופו. עניין לנו בנאשם שעבר הליך טיפולי מוצלח, הליך טיפולי אינטנסיבי בן למעלה משנה וחצי. אכן, הליך זה ידע גם מורדות ונקודות שפל, אולם בחינתו של ההליך בפרספקטיבה לאחר בנקודת הזמן בה אנו מצויים מעידה על תהליך משמעותי אותו עבר הנאשם, תהליך אשר בסופו של דבר מצדיק חריגה מטה ממתחמי העונש ההולמים אותם קבעתי.

כאמור, בתסקיר הראשוני שירות המבחן התרשם כי נוכח מאפייני אישיותו והתנהגותו של הנאשם, נוכח התמכרותו לסמים ונוכח ניהול אורח חיים שולי - נשקפת מהנאשם רמת סיכון ולהערכתם ללא שילוב במסגרת טיפולית לא ניתן לאיין מסוכנות זו. בשים לב לגילו הצעיר ולמוטיבציה שהביע הנאשם, שירות המבחן סבר כי יש לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי וזאת חרף העובדה כי בעבר הלה לא השלים שתי תכניות טיפול בהן שולב במסגרת תיקיו הקודמים. בהתאם לכך הנאשם עבר את הבדיקות והראיונות הנדרשים ושחרר לקהילה טיפולית "אילנות" בתחילת חודש ספטמבר 2014.

קליטתו של הנאשם וצעדיו במקום בחודשים הראשונים היו חיוביים במהותם כך בתסקיר מיום 8.6.15 מצוין כי: "**אלכסיי שובץ בתפקיד "סגן" בצוות המטבח, תפקיד תובעני הדורש התמודדות עם מצבי לחץ, אותו מבצע עד כה בצורה טובה... להתרשמות גורמי הטיפול ניכר שינוי חיובי בדפוסי החשיבה ובאופן התנהלותו של אלכסיי**". בהמשך הנאשם עלה לשלב ג' אשר במסגרתו השתלב בעבודה מחוץ לקהילה והתקבל לעבודה בחברת קייטרינג. בתסקיר מיום 1.1.15 דווח כי חרף הקשיים הכרוכים בתפקיד הנאשם הצליח לתפקד באופן תקין.

בשלב בו צפוי הנאשם היה לעבור להוסטל הקהילה, חלה נסיגה בתהליך שלא לומר מעידה וזאת נוכח החשד כי במהלך הטיפול הנאשם השתמש בסמים וביקש להסתיר עניין זה על ידי שליחתו של אחר למסור שתן. לו בשלב זה היה מופסק ההליך הטיפולי, נדמה כי היה נגזר על הנאשם לרצות עונש מאסר מאחורי סורג ובריא. חרף כך, הנאשם שב והביע את רצונו להמשיך את הטיפול השיקומי, רצון שקיבל גיבוי משירות מבחן נוכח הדרך הארוכה והחיובית בת כשנה שעשה עד לאותה מעידה.

בנקודת זמן זו, ולאור המפורט ההליך הטיפולי לא פסק וביום 9.11.15 שולב הנאשם בתוכנית ערב לצעירים ב"בית חוסן". בחלוף שלושה חודשים ביום 7.12.15 הוגש תסקיר נוסף המסכם את המשך דרכו הטיפולית של הנאשם במסגרת זו. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי, מדיווח של גורמי הטיפול עולה כי הנאשם: "**הנו מתמיד להגיע למפגשים, אינו מרבה לשתף אך כאשר עושה זאת משתף באופן פתוח וכן. התרשמות גורמי הטיפול כי אלכסיי רכש כלים להתמודדות אדפטיבית עם מצבי קונפליקט ומשבר, ללא שימוש בסמים וכן הינו ער לנזקים ולהשלכות של השימוש בסם על חייו. בדיקות שתן שביצע לאורך תקופה נמצאו נקיות משרידי סם**". בשל כך המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה אשר עומד ותלוי נגדו וזאת לצד הטלת צו של"צ וצו מבחן.

נוכח אותה מעידה, ולמען הסר ספק כי דרכו הטיפולית של הנאשם עלתה על המסלול הנכון והתייצבה לא נשמעו במועד זה טיעונים לעונש ובית המשפט הורה על דחייה נוספת בת מספר חודשים. גם בתסקיר הנוסף מיום 15.2.16 עולה תמונה חיובית. בתסקיר מציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחיה המשיך הנאשם להשקיע מאמצים רבים בטיפול וכך גם בתחום התעסוקה. הנאשם החל לעבוד במסעדה בב"ש וגילה התמדה ורצינות במסגרת עבודתו. בסופם



של הדברים, ובשים לב לשינוי באורחות חייו של הנאשם, והתנהלותו הכללית - שב שירות המבחן על המלצתו לפיה ראוי בתיק זה להאריך את המאסר המותנה לצד הטלת צו של"צ וצו מבחן.

מהמפורט לעיל עולה כי הנאשם עבר הליך שיקומי ארוך ומקיף בכלל המישורים השונים בחייו, ובכלל זאת - במישור ההתמכרותי, במישור התעסוקתי, ובמישור המנטאלי. מדברי הנאשם עולה כי הלה גילה את תחום הקולונריה וברצונו להמשיך לעסוק בו בעתיד. הנאשם אף מעוניין לעזוב את ב"ש על מנת לנתק עצמו מאותה סביבה שולית המוכרת לו מהעבר, ומנגד לבסס את חייו באילת ולעבוד שם כטבח באחד המלונות.

לכל אלה יש להוסיף עוד מספר פרמטרים, כפי שיפורט להלן.

ראשית, יש ולעיתים חומרת העבירות בהן חטא פלוני הינה כה רבה, עד כי עליהם לסגת בכל מקרה אל מול הליך שיקומי מוצלח ככל שיהיה. לשון אחר, עקרון הגמול וההלימה מקבלים את הבכורה נוכח הנזק והפגיעה הרעה הגלומה במעשיו של הנאשם. כך יש ולעיתים יש מקום לתת משקל להליכי שיקום, אולם זאת בגדרי המתחמים.

בענייננו, אין מחלוקת כי מעשיו של הנאשם חמורים הם, וראויים לגמול בדמות מאסר מרתיע. יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש כהוא זה בפליליות מעשיו, הרי שאין לומר שבעבירות בכגון דא, בנסיבות ביצוען, נסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך השיקומי, מחויבים בכל מקרה להיסוג אל מול עקרון הגמול והענישה.

שנית, בית המשפט נותן משקל לא מועט לעובדה כי עד לשחרורו של הנאשם לחלופה הטיפולית הלה כחצי שנה במעצר מאחורי סורג ובריח. נתון זה פעל לזכותו עובר לשחרורו בשים לב למוטיבציה הגבוהה אותה הוא הפגין חרף תקופת מעצרו. נתון זה פועל שוב לזכותו וזאת מתוך כך שאין לומר שעקרון הגמול נזנח לחלוטין, והנאשם יוצא פטור בלא כלום. המדובר בתקופת מעצר ארוכה, כאשר ידוע שהתנאים במעצר קשים אף יותר מאשר במאסר.

נתון נוסף אותו בית המשפט לוקח בחשבון נוגע לרכיב השיקומי שיושת על הנאשם אשר כולל בתוכו גם רכיב הרתעתי, כשהדברים מכוונים לכך שבמסגרת גזר-הדין יושתו על הנאשם הן צו מבחן והן צו של"צ. צווים אלו יש בהם מחד לחזק את הרכיב השיקומי ובה בעת לשמש כרכיב הרתעתי משמעותי, שכן היה והלה לא יעמוד בצווים אלו ניתן יהיה לגזור מחדש את עונשו, לרבות הפעלתו של המאסר המותנה.

בטרם גזר-הדין ייחתם, ולמען הסר ספק, הערה אחרונה הנוגעת לטיבו של המאסר המותנה, היינו האם מדובר במאסר מותנה חב-הפעלה או בר-הפעלה. בהקשר לכך, סעיף 85(א) לחוק העונשין מאפשר הארכתו של מאסר מותנה פעם נוספת בנסיבות הנוגעות לאדם העובר טיפול למשתמשים בסמים: **"אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי"**. נסיבות אלו מתקיימות במובהק בענייננו.



**סוף דבר הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. צו של"צ למשך 12 חודשים בהיקף של 200 שעות בהתאם לתכנית שתיבנה עבורו על ידי שירות מבחן;
- ב. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.
- ג. מורה על חידושה של תקופת התנאי בת שמונת החודשים מת"פ 6431-08-12 למשך שנתיים מהיום;
- ד. מורה על הפעלת התחייבות על סך 3,000 ₪ מת"פ 6431-08-12. התחייבות זו תשולם בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.6.16.

**עותק החלטה זו יועבר לידי שירות המבחן אשר יבנה לנאשם תכנית של"צ על-פי האמור בתסקיר.**

**זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.**

**ניתנה והודעה היום כ"ו אדר א' תשע"ו, 06/03/2016 במעמד הנוכחים.**

**דניאל בן טולילה , שופט**